

KRAKOWSKI

POWSZECHNEY ZABAWIE POŚWIĘCONY.

T O M I K IIgi.

Kuryer ciągle nadal wychodzić będzie w tym samym kształcie jak dotąd, znaczony dwoma pieczętkami. — Prenumerować można za Zł. 4. kwartalnie tu w Krakowie w Księgarni Pani Mateckiej i w Redakcyi na ulicy grodzkiej pod N. 38. Pojedyncze numera jak dotąd po gr. 10. Poprzedni zbiór w I. Tomiku kosztuje Zł. 5.

NOWOŚCI KRAKOWSKIE.

Z Krakowa.

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH i P O L I C Y I.

W SENACIE RZĄDZĄCYM WOLNEGO, NIEPO-
DLEGŁEGO I ŚCIŚLE NEUTRALNEGO MIASTA
KRAKOWA I JEGO ORRĘGU.

Gdy z końcem Września r. b. Kon-
trakt pomiędzy Rządem W. M. Krakowa,
a P. Kluszewskim właścicielem Teatru
tutejszego o utrzymanie Widowisk
teatralnych, i Balów Maskowych
na lat 10 zawarty ustaje; przeto Wy-
dział Spraw Wewnętrznych i Policji
w moc upoważnienia Senatu Rządzą-
cego przez Reskrypt z dnia 7go b. do
Nru 355. wydany, podaje do publi-
czney wiadomości: iż Entrepryza Teatru
w Krakowie z przywilejem wyłącznym
dawania Balów Maskowych w
czasie karnawału jest do wzięcia, i kto-
by sobie życzył takową utrzymać na
pewny jakowy czas, zechce do biór
Wydziału Spraw Wewnętrznych i Po-
licji w Senacie Rządzącym przed dniem
ostatnim Sierpnia r. b. piśmienne po-
dać oświadczenie; przytem czyni się

niniejszym wiadomo, iż oprócz korzy-
ści, które podobna Entrepryza Teatru
z Balami Maskowemi przynosi, Skarb
jeszcze W. M. Krakowa każdorocznie
kilka tysięcy złp. Entrepreneurowi Teatru
zasłku dodaje, przy zapewnieniu
innych dogodności, mocą warunków kon-
traktu, które każdego czasu Interessan-
towi w biórach Wydziału Spraw We-
wnętrznych i Policji za zgłoszeniem
się, objawione być mogą.

W Krakowie dnia 5o Czer: 1827 r.

Senator Prezydujący

X. Jankowski.

Konwicky, Sekr: Wydż.

Woda na wiśle tak była mocno o-
grzana od ciągłych prawie upałów, że
kąpiący się wieczorną porą zapewniali,
iż nigdy jeszcze podobney niedo-
świadczyli. Co dzień takie mnóstwo
amatorów chłodu zwiedzało teraz Wisłę,
że część jey naydogodnieysza przeciw
Rogatce Zwierzynieckiej do kąpieli;
prawie była aż do natłoku napełnianą.

F R A S Z K I.

Przed kilku dniami znaleziono na
przedmieściu dwa różnopłciowe west-

chnienia. Z powierzchowności widać, że już są trochę podszarżane, lecz mogą jeszcze być użyte. Właściciele raczą się zgłosić na ulicę *Ukradek* pod znakiem *Saydaczka z przytępionemi strzałkami*. Znalazca żadney niezada nagrody; owszem prosi aby je sobie czempredzey odebrano, poki niezwi-trzeją. —

Pewna osoba życzy sobie założyć fabrykę nowin, i w tym celu uprasza o dostarczanie jej surowych materyałów, ofiarując się płacić fantami jak następuje:

1. Za wszelką wiadomość brukową, 10. szpilek pogiętych i bez łebków. (Cena się podwyższy wedle okoliczności, jeśli rzecz będzie z pierwszej ręki.)

2. Za każdą fałszywą pogłoskę, byle miała postać podobieństwa do prawdy, tuzin bukszpanowych patyczków do przekafiania zębów.

3. Za wiadomość o potknięciu się jakiej nieśmiałej nóżki; druty do robienia pończoch i wyporki z nici do cęrowania.

4. Za utworzenie jakiej nowej Rzeczypospolitey, szklanka wody salcerskiej, i pół kopy pijawek do postawienia na głowie.

5. Za wszelką wiadomość o przerwaniu dwóch słodkich weyrzeń, chociaż już z kursu wychodzących, *zieloną lorynetkę*. —

6. Za każde nowe odkrycie roman-su, pod tytułem przyjaźni lub starey znajomości, chociażby nawet pomiędzy kochankami opuszczonemi od złey myśli, ofiaruje *Rozprawę Mandaryna Chińskiego*, O ZAMYKANIU ROBIET. —

Nakoniec plotki mnieyszeego *kali-bru*, płacą się potakiwaniem, co pewnie miłą będzie nagrodą dla przynoszących.

NOWY ASMÓDEUSZEK.

ROZDZIAŁ XII.

DOM OBLĄKANYCH.

”Może cokolwiek przesadzę, lecz mi się koniecznie zdaje, że trzecia część was mieszkańców, świata, jesteście zbior-em obląkanych. J tak, zastanowiwszy się nad dziwactwami człowieka: Filozof który chce rodzaj ludzki przekształcać, i z pierwiastkowym stanem natury pogodzić ucywilizowane zepsucie, — głupstwo pojednać z rozumem — namiętność z cynizmem Dyogenesów, — chciwość pobratać ze szczodrocią, duszę z pokorą zaprzyjaźnić; niezastługujeż na pierwsze miejsce u czubków? — Nauczyciel który w naykwiecistszych ko-lorach wystawia dobre obyczaje, gro-mi próżność, występki, słabościom nawet nieprzebacza: a sam, zamiast przykładu, zgorzenie z siebie daje, i piękną swą rozprawę o cnocie, kończy na własney pochwale; — krytyk co dobrym dziełom ubliża niebędąc wstanie trzech słów dorzeczenie sam napisać, a la-dającą farsę przez prajaciela ułożoną, wzorem wielkiej tragedyi, koroną dzieł nazywa; niepowinniż krolować nad czubkami? — Szewc któremu polityka, z wielką krzywdą kopyta, mózg zawraca i suszy; — stolarz który porzuca hebel dla uczenia się *lombra*, — sześć-dziesięcioletni zalotnik, który dla podobania się pannom bierze *lekcyę* tańca; — mężatka już czwartego dochodząca krzyżyka, tuzinem dzieci otoczona, która odgrzewa sobie w sercu przedawnione romanse i zamiast iść do kuchni, zayrzeć czy dla jej chłopców spieszących się do szkoły, gotowe jest śniadanie, leci na *Rendez vous* z równie podstarzałym kuzynkiem; niesąż to uprzywilejowani czubkowie? — Słowem że chcąc wyliczyć wszystkie rodzaje ludzkich szaleństw, potrzebaby ułożyć ogromny *Dykcyonarz niedowa-*

rzonych umysłów, na których czele sta-
nęłoby ci wszyscy, którzy nawet sami
przed sobą, nieprzyznali się do błędu.
Ale iżby mi to więcej czasu zabrało, niż
nowego Babelu założenie; uważaj te-
dy (mówił, dalej Asmodeuszek) nie-
które z tych biednych istot, których ci
tu kilka interessowniejszych pokażę.

»Ta kobieta w zieloney sukni, do-
stała świeżo pomieszania zmysłów dla
tego, że ją mąż niewinnie o potajemne
miłostki z dawnym swym znajomym po-
sądził. Zapewne największy bohater
świata, niemógłby mocniej uczuć o-
brazy znieważonego honoru! Ale tu
idzie nie o honor, tylko o *ambicyę*. —
Jeymość jak widzisz jest piękna, i ko-
cha się w młodym kuzynku *szeffie* szwa-
dronu huzarów, a mąż ją o miłostki
z niezgrabnym i podeszłym *zoologiem*
oskarża? To jest prawdziwe barbarzyń-
stwo, zły gust w wyborze kochankow
zarzucać młodey i dowcipney mężatce;
nato musiałaby być starą, i nieobwijając
w bawełnę głupiauchną; a *Dama* w zielo-
ney sukni schowała się na pierwszych
pensyach francuskich. Ale niesmuć się
o nią, ona jutro powróci zdrowa do
swego domu, jak tylko mąż dręczony
zgryzotami sumienia, przyjdzie ją bła-
gać o przebaczenie i przyrzeknie po-
prawę. —

A któż jest ta olbrzymia kobieta
w aksamitney tunice, w kapeluszu z
ćwierćłokciowemi blondynami, rozpra-
wiająca o swoich przodkach i wielkich
domach w których wychowaną zosta-
ła? — Jest to piwowarka z pobliskiego
miasteczka, którey mąż okrutnik, nie-
chce kupić szalu za 100. dukatów, lę-
kając się aby go niewyśmiano za pró-
żność; ale jutro musi być szal, cho-
ciażby przyszło brakujących pożyczyc
na gruby procent; bo w pobliskiey wsi
będzie kiermasz a pani piwowarka mu-
si wystąpić. —

Osobliwszą mi się być zdaje obok
tey Pani Cybeli, wyglądająca z zakratki
jak wiewiórka ta ładna blondyneczka,
w karmazynowym płaszczyku, co się
tak słodko do nas uśmiecha? — Ona
także niedługo tu zabawi. Matka ją
chce wydać za bankiera mającego już lat
40. a ona chce pość za sierżanta ma-
jącego dopiero lat 20. Żal nad nieszczę-
sném dziecięciem zmiękczy serce mat-
czyne; dobra *Zuzia* która już *notabene*
ma lat 50. zostanie sierżantową.

Ale zmiłuy się *Asmodeuszk*, ty
mi samych takich obłąkanych przed-
stawiasz którzy są zupełnie zdrowi, i tyl-
ko udają pomieszanie? — Niewierz te-
mu; choroba ich daleko jest niebez-
pieczniejsza niżeli tobie się zdaje. —
Dama zielona kochająca huzarka, nie-
wie otém że on z jey siostrą jutro z
Paryża wracającą, ma się natychmiast
ożenić, jest więc aż nadto obłąkana
że sobie nim serce zaprzęta; — piwo-
warce ukradną szal na kiermaszu i mąż
ulegnie bankructwu przez jey rozrzu-
tność niezgodną z dochodami, więc jest
szalona że go na zbytki wyciąga; —
blondynka za kilka lat będzie się wy-
dawać najmniey ciotulą swego męża,
i konać musi z zazdrości, jak on do in-
nych latać i nawet majorowe wza-
jemnemi znajdownać będzie; niejest że
więc obłąkana że pogardza bankierem
któryby ją był kochał zawsze, i kiedy
za sierżantem *per pedes apostolorum*,
podróże odbywać musi, z bankierem
żyłaby w dostatkach i przyjemney je-
dności? ...

»Bo nayszcześniejsze kochanie w niesmak się zamieni,

»Kiedy głodno i chłodno i pustki w kieszeni.

Ale kiedy chcesz koniecznie wi-
dzieć prawdziwie nieprzytomnych na
rozumie, to przypatrz że się temu kloc-
kowatemu kawalerowi w tabaczkowym
fraku, co tak ponuro z pod kapelusza

na nas patrzy? Jest on z liczby tych nie-szczęśliwych w miłości, którzy gdy się tylko jakiej pannie oświadczą, tak im zaraz ktoś niepraszony dmuchnie wpióro.

Człowiek ten, już kilka Panien oświadczeniem swoim wystraszył za mąż, bo lękając się jego lodowatych płomieni, wołały mniey kochanym oddać rękę. Ostatnia, w dzień zaręczyn uciekłszy z jego współzałotnikiem, tak go srodze zagniewała na siebie: że oskarżywszy ją o zdradziecki zamach otrucia chytrym uśmięchem, został tu osadzony dla uniknięcia pocisków od jej ust korалowych i turkusowych oczu. —

(DOKOŃCZENIE NASTĄPI.)

FRASZKI z MOMUSA.

Skąpiec jeden niechciał swej piękny żonie sprawić nowej sukni. Na co ona rzecze: "albo mi spraw nową suknię albo będę przymuszona chodzić nago, a w ten czas może przecie nie jedno serce do litości wzbudzę.

W krótkce wznowiona zostanie Rzeczpospolita Babińska; już nic nie brakuje, tylko członków, prezydenta i lokalu, a głupstwa zawsze się znajdą.

Slimak który się jeszcze nie źle czułga, i właśnie teraz w górę się wybiera, chciałby zabrać z sobą kilka osób; koszt nie duży.

Wczoraj ujęty został, — ale kto, i czym był ujęty? niewiadomo.

Akuszerek do odbierania faceciji, poleca się ciężarnym dowcipom, aby mu swoje płody powierzyć raczyli.

Świeży transport małych prawdziwych paryskich kapryskow, dobrze zakonserwowanych, przybył dnia dzisiejszego i jest do sprzedania, pod znakiem muszki w nosie.

Wszystko rośnie na świecie, tylko ukłony co raz niższe się stają.

Wszyscy ludzie są równi sobie, bo każdy ma dwa łokcie.

Pewien Jegomość zapatrzywszy się na fumigacye, to jest nakadzenia siarczane, zakłada nakadzenia pochlebnicze, z tąd wygodniejsze od pierwszych: że nie trzeba do niego jeździć, bo on sam z swojemi nakadzeniami chodzi po panach.

Szczęście że słonie nie zażywają tabaki, boby bardzo zdrożała; a wiadomo jakie mają nosy.

Gdyby nieszczęście z fabryk mydlarzów pochodziło, toby go każdy mógł przeczuć zdaleka. (NB. *Wiadomość o zieloney Oberży na Plantacyach.*)

Burka wcale nowa jest do odstąpienia dla zimnych figur, — a to każdego czasu.

Dwie rury które niedawno tu przybyły polecają się, jedna do barszczu, druga do stołu.

Lepsza dyeta urzędowa, niż dyeta przez doktora przepisana;

Jeden Jegomość chodzi z wędką na *summy*, ale nic złapać nie może, bo karpialiści pozamykali swoje sadzawki.